

Agost 2013

«Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrar? També els pecadors estimen aquells qui els estimen». (Lc 6,32)

La Paraula de vida d'aquest mes és de l'evangeli de Lluc. Forma part d'aquella àmplia secció de paraules de Jesús, que a l'evangeli de Mateu corresponen al sermó de la muntanya. En aquesta secció, com se sap, Jesús descriu les exigències del Regne de Déu i els trets que caracteritzen aquells que hi pertanyen. S'inspiren i remeten a la imitació del Pare celestial.

En aquest verset Jesús invita els seus a imitar Déu Pare en l'amor. Si volem ser fills seus, hem d'estimar el nostre proïsme de la manera com Ell l'estima.

«Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrar? També els pecadors estimen aquells qui els estimen».

La primera característica que més distingeix l'amor de Déu Pare és la seva absoluta gratuïtat. Es contraposa radicalment amb l'amor del món. Mentre aquest darrer es basa en la correspondència i en la simpatia (estimar els qui ens estimen o ens són simpàtics), l'amor del Pare celestial és del tot desinteressat; es dona a les criatures independentment de la seva resposta. És un amor, la naturalesa del qual és la de prendre la iniciativa comunicant a l'altre tot el que posseeix. En conseqüència és un amor que construeix i transforma. El Pare celestial ens estima no pas perquè som bons, perquè tenim una bellesa espiritual i per això, som mereixedors d'atenció i de benvolença; sinó, tot el contrari, estimant-nos crea en nosaltres la bonesa i la bellesa espiritual de la gràcia, fent-nos esdevenir amics i fills seus.

«Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrar? També els pecadors estimen els qui els estimen».

Una altra característica de l'amor de Déu Pare és la seva universalitat. Déu estima tothom indistintament. Té com a mesura l'absència de qualsevol límit i de qualsevol mesura.

D'altra banda, aquest amor seu no podria ser gratuït i creador si no estigués totalment projectat cap aquells llocs on hi ha una necessitat o un buit a omplir.

Vet ací perquè el Pare celestial estima fins i tot els fills que són desagradits o rebels o que estan allunyats; és més, se sent especialment atret cap a ells.

«Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrar? També els pecadors estimen els qui els estimen».

Com viurem, doncs, la Paraula de vida d'aquest mes?

Comportant-nos com a veritables fills del Pare celestial, és a dir, imitant el seu amor, sobretot en aquelles característiques que hem subratllat: la gratuïtat i la universalitat. Cercarem doncs de ser els primers a estimar, amb un amor generós, solidari, obert a tothom, especialment a la buidor que podem trobar al voltant nostre. Cercarem d'estimar amb un amor que està després dels resultats. Ens esforçarem en ser instruments de la liberalitat de Déu, fent que també els altres participin dels dons de la naturalesa i de la gràcia que hem rebut d'Ell.

Deixant-nos guiar per aquesta Paraula de Jesús, veurem amb ulls i cor nous tot proïsme que passa vora nostre, cada ocasió que la vida quotidiana ens oferirà. I, sigui on sigui que estiguem (família, escola, llocs de treball, hospital, etc.), ens sentirem empesos a ser dispensadors d'aquest amor que és propi de Déu i que Jesús va portar a la terra, l'únic capaç de transformar el món.

Chiara Lubich

Escrit original de febrer 1992